

ת"פ 39201/05/18 - מדינת ישראל נגד דורי רפאל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 39201-05-18 מדינת ישראל נ' רפאל

לפני
המאשימה: כבוד השופט יוסי טופף
מדינת ישראל
נגד
הנאשם: דורי רפאל
ע"י ב"כ עו"ד אלון ארז

גזר דין

האישום וההרשעה

1. ביום 21.10.2018 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, החובק שני אישומים.
2. במסגרת **האישום הראשון** הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות: יבוא סמים מסוכנים לפי סעיפים 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"); החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; קשירת קשר לפשע (יבוא סם מסוכן), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") יחד עם סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.
- עובדות האישום הראשון הן כדלקמן: במועד שאינו ידוע למאשימה עובר ליום 3.4.2018, קשר הנאשם קשר עם אחר שזהותו אינו ידועה למאשימה, המכונה "בוב" (להלן: "**בוב**") לייבא 20 ליטר סם מסוכן מסוג GBL, מסין לישראל (להלן: "**הקשר**").
- במסגרת הקשר ולשם קידומו, עובר ליום 10.4.2018, עדכן בוב את הנאשם באמצעות תכתובת ביישומון הוואטסאפ, כי נשלחו לישראל שלושה משלוחים המכילים סם מסוכן מסוג GBL והללו ממתנים לו בסניף המקומי של חברת המשלוחים DHL (להלן: "**שלושת המשלוחים הראשונים**").

ביום 10.4.2018, לבקשת הנאשם, הועברו שלושת המשלוחים הראשונים לתחנת האיסוף בחנות הנוחות "מנטה" שברחוב יגאל אלון בתל אביב, ומשם נאספו בסמוך לאחר מכן על ידי הנאשם או מי מטעמו.

בהמשך, עובר לתאריך 25.4.2018, אסף הנאשם או מי מטעמו את שלושת המשלוחים הראשונים והעבירם לביתו, כמפורט להלן: שתי אריזות ובהן שבעה בקבוקים המכילים סם מסוכן מסוג GBL בכמות כוללת של 6,180 מ"ל; ואריזה נוספת שהכילה סם מסוכן מסוג GBL בכמות כוללת של 4,000 מ"ל.

ביום 25.4.2018 החזיק הנאשם בביתו, שלא כדין, את הפריטים הבאים: 12 בקבוקונים אשר הכילו 209.5 מ"ל סם מסוכן מסוג GBL; בקבוקון אשר הכיל 0.2087 גרם MDMA; בקבוקון אשר הכיל 0.3273 גרם KETAMINE; מספר רב של בקבוקונים ריקים ומשקל אלקטרוני.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בימים 20.4.2018 ו-27.4.2018 עדכן בוב את הנאשם באמצעות תכתובת ביישומן הוואטסאפ, כי נשלחו לארץ שני משלוחים נוספים המכילים סם מסוכן מסוג GBL. ביום 2.5.2018 עדכן בוב את הנאשם באמצעות תכתובת ביישומן הוואטסאפ כי המשלוחים הנוספים ממתינים לו בסניף המקומי של חברת המשלוחים DHL.

ביום 8.5.2018, לאחר מעצרו של הנאשם, נאסף משלוח רביעי ובו 3,950 מ"ל סם מסוכן מסוג GBL על ידי השוטר עופר דנקר.

ביום 9.5.2018 נאסף משלוח חמישי ובו 4,060 מ"ל סם מסוכן מסוג GBL על ידי השוטר איתי סופר.

בכתב האישום צוין כי GBL, MDMA ו-KETAMINE הינם סמים מסוכנים כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים, וכי במעשיו המתוארים לעיל קשר הנאשם קשר לביצוע פשע של יבוא סמים, ייבא ארצה מסין סם מסוכן מסוג GBL, והחזיק סמים מסוכנים שלא לשימוש עצמי בניגוד לדין.

3. במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

עובדות האישום השני הן כדלקמן: ביום 20.4.2018 או בסמוך לכך, מכר הנאשם לדניאל אזולאי כ-150 מ"ל סם מסוכן מסוג GBL בתמורה לתשלום סך של כ-650 ₪. ביום 24.4.2018 בשעה 14:15 או בסמוך

לכך, מכר הנאשם לאלירן יפרח 30 מ"ל סם מסוכן מסוג GBL בתמורה לתשלום סך של כ-450 ₪.

ראיות וטענות המאשימה לעונש

4. המאשימה הציגה מטעמה חוות דעת מומחה בתחום הרוקחות, שנערכה ע"י ד"ר רוני ברקוביץ, המועסק במשרד הבריאות, בנוגע לטיב החומר המכונה: GBL (Gamma - Butyrolactone). בחוות הדעת צוין כי GBL הינו נוזל שקוף, דליק, ללא ריח ומעט מלוח, אשר אינו מורגש כשמוסיפים אותו למשקאות שונים. צוין כי ה-GBL הופך ל-GHB ברגע שהוא נכנס לזרם הדם, ושני החומרים הינם סמים אסורים לפי פקודת הסמים המסוכנים. נמסר כי ה-GBL פותח כחומר מרדים לטיפול בנרקולפסיה ולגמילה מאלכוהול, אך כאשר הוא נצרך כסם הוא גורם לאופוריה, מפחית עכבות, משפר את מצב הרוח ונותן תחושת רוממות, בדומה לאקסטזי. מדובר בסם הנצרך לרוב במועדונים, בארים ומסיבות שונות, בעיקר בקרב בני נוער. עוד צוין כי שימוש נוסף הנעשה בסם זה הוא לשיפור היכולת והריגושים המינים כיוון שהוא משמש את התוקפים לצורך נטרול התנגדות, ומונע מהקרבת לזכור את אשר ארע, ועל כן מוכר גם בשם "סם האונס". בהקשר זה צוין כי GHB מתנקה מהגוף באופן מהיר מאד, תוך 8-10 שעות, כך שלאחר מכן בדיקות שתן או דם לא יזהו את החומר בנוזלי הגוף, דבר המקשה על איתור השימוש בו. ד"ר רוני ברקוביץ פירט בחוות דעתו את התופעות הלוואי הרבות והמסכנות הנלוות לרוב למי שצורך את החומר המדובר, בהתאם למינון הנצרך, ובכללם: ברדיקריה, בחילות, הקאות, התנהגות תוקפנית, אטקסיה, אבדן זיכרון, פרכוסים, בלבול, אבדן הכרה, קומה, דיכוי נשימתי, הרעלה ואף מוכרים מקרים של גרימת מוות. צוין כי הכמויות הנלקחות במועדונים, על מנת לגרום לאפקט האופורי הרצוי, נע בין 2-4 מ"ל, אך לרוב המשתמשים אינם יודעים את המינונים שהם צורכים וכך מסתכנים בצריכת יתר.

ד"ר רוני ברקוביץ סירב במהלך עדותו לבקשת הסנגור להריח את החומר GBL, והדגיש כי הדבר כרוך בסיכון, ואף מוכרים מקרים שאנשי מכס הריחו את החומר המדובר ומתו. עדותו של ד"ר ברקוביץ בחקירתו הנגדית לא סתרה את האמור בחוות דעתו, ולא הפחיתה ממשקלה.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד אריאל שור, הגיש טענות בכתב והוסיף דברים בנוגע לעונש המבוקש ביחס לנאשם. בקצירת האומר, נטען כי הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים של הצורך בשמירה על הציבור מפני פגיעתם הקשה של הסמים. צוין לחומרה התכנון שהשקיע הנאשם במסכת העבריינית המתוארת בכתב האישום, לצורך יבוא כמות סם גדולה של 18 ליטר, מכאן הרשעתו בעבירה הנושאת לצדה עונש מאסר מרבי של 7 שנים. בנוגע לנזקים הפוטנציאליים משימוש בסם המדובר הפנתה המאשימה לאמור בחוות דעתו של ד"ר רוני ברקוביץ. נטען כי הנאשם לא רק צרך את הסם המסוכן בו עסקין, אלא גם סחר בו והפיצו לאחרים תמורת בצע כסף, וכך גם איבד את השליטה בו והשימושים האפשריים בסם. המאשימה הדגישה כי אחרים שקיבלו מידי הנאשם את הסם המדובר יכלו לעשות בו שימוש מלבד "סם מסיבות", גם כ"סם אונס" לצורך פגיעה באחרים במסגרת זו. נטען כי כל טענה שהנאשם תכנן להשתמש בכל 18 הליטרים ה-GBL שייבא מסין לשימוש העצמי דינה להידחות על הסף, הן לאור העובדה שהוא הודה כי סחר בסם זה והן לאור השכל הישר. נטען כי הנאשם לא ביצע את העבירה על רקע מצוקה נפשית, אלא ממניעים אינסטרומנטליים ברורים, שהינם הפקת

רווחים והצלחה.

נטען כי מדובר בסם יחסית חדש בישראל, ובתחילה נטו בתי המשפט להקל בענישה בגינו, לצד הקביעה כי מתחייבת ענישה מחמירה. צוין כי בכל ההליכים שבהם יובא סם זה, ללא עבירה נלוות של סחר, חרגו בתי המשפט ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום וגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (המאשימה הפנתה לפסיקה). לטענת המאשימה, בהליך דנא יש מקום להחמרה בענישה, ביחס לעונשים שנקבעו עד כה, בשים לב לכמות הסם הגדולה שהנאשם ייבאה ארצה, עבירות הסחר והחזקה של סמים נוספים שלא לצריכה עצמית. מכל המקובץ, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הולם, לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות ביצוען, שבין 24-48 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות צוין כי לנאשם שתי הרשעות קודמות שהתיישנו, אך לא נמחקו, בגין עבירות של שימוש במסמך מזויף וניסיון תקיפה סתם (הוצג מרשם פלילי עדכני). המאשימה נתנה דעתה לתסקיר שירות המבחן טענה כי הנאשם מסר דיווחים סותרים ומתנהל באופן מניפולטיבי כדי להציג עצמו כאבדני. הודגש כי שירות המבחן התרשם שהנאשם מטשטש באופן משמעותי מחומרת האישומים המיוחסים לו ומתקשה להכיר במשמעות והשלכות מעשיו. המאשימה טענה כי אין לקבל כהסבר את רצונו של הנאשם לחזק קשריו ולמנף מעמדו בקרב בני הקהילה ההומוסקסואלית, ועצם טענה זו מראה כי הנאשם אינו מפגין תובנה למעשיו ועסוק במחירים האישיים ששילם ועלול לשלם בעתיד.

נטען כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, חרף הטיפול התרופתי והבעיות הרפואיות מהן סבל. הנאשם רכש לעצמו דירה, הקים עסק עצמאי, מתפרנס בכבוד ומרבה לבלות. מכאן, נטען כי אין מקום לניסיונותיו של הנאשם להציג עצמו כ"מסכן ואומלל", כלשון המאשימה. נטען כי פניית הנאשם לקבלת טיפולים פסיכיאטריים בין היתר בשל נטייה לאובדנות נולדה בעקבות הגשת כתב האישום וחששו ממאסר ממושך. המאשימה טענה כי התנהלות הנאשם הינה מניפולטיבית וחסרת אחיזה במציאות, שנועדה לאפשר לו להימנע מלקבל אחריות ולשאת בעונש הראוי לו. המאשימה הדגישה כי בית המשפט אינו מחויב להמלצות שירות המבחן וכי ראוי שתצא הצהרה ברורה בגזירת הדין למען הרתעת הרבים, כי מי שירשע בעבירות כגון אלה, יישלח למאסר ממושך.

נטען כי אין הצדקה לחריגה ממתחם הענישה הנטען. המאשימה טענה כי הנאשם מבקש לאחוז את המקל משני קצותיו, באופן שטען כי החזיק 18 ליטר סם לצריכתו העצמית ואישר כי צרך ממנו, אך מנגד שלל נזקקות טיפולית בתחום הסמים. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם אינו מכור באופן משמעותי לסם. צוין כי הנאשם לא השתתף בהליך טיפולי שעולה לכדי שיקום המצדיק הקלה ממתחם הענישה. כך גם מצבו הרפואי של הנאשם אינו מצדיק חריגה ממתחם הענישה, וככל שהנאשם יזדקק לטיפול רפואי הוא יהא זכאי לקבלו במהלך ריצוי עונשו.

לצד זאת, צוין כי לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו במיוחס לו שחסכה זמן שיפוטי, שיתוף הפעולה

במשטרה, הרי שיש מקום להשית עליו עונש המצוי ברף התחתון של המתחם הנטען, כך שירצה עונש מאסר למשך 24 חודשים, מאסר על תנאי וקנס משמעותי בסך עשרות אלפי שקלים.

ראיות וטענות ההגנה לעונש

6. ההגנה הציגה מטעמה חוות דעת מומחה ומכתב נילוה שנערכו על ידי **ד"ר אבי ראפס**, פסיכיאטר ופסיכותרפיסט, מהמועדים 18.10.2018 ו-10.1.2019, בהתאמה. ד"ר ראפס ציין בחוות דעתו ובעדותו בבית המשפט כי פגש בנאשם כעשר פעמים, לאחר שהופנה אליו באמצעות סנגורו, בשל מצב דכאוני עם מחשבות אובדניות, ובהיותו נסער ונרגש בעקבות הליך מעצרו. ד"ר ראפס לא הכיר את הנאשם קודם לכן. צוין כי הנאשם מאורגן לחלוטין, ללא רמז לפסיכוזה, מבוהל קשות מהעונש הצפוי לו. נמסר כי הנאשם מדבר לעתים קרובות על מחשבות אובדניות, אך זאת כבר מגיל צעיר, במשך כ-20 שנה לפחות, ללא שום כוונות למימוש בפועל, וללא סיכון לעצמו או לסביבתו. צוין כי הנאשם דיספורי חרדתי מאד ונוטה לבכות, סובל מתסמונת כפייתית, חסר אונים ומיואש מהצפוי לו. ד"ר ראפס ציין כי מבחינה אבחנתית מדובר בדיסתימיה ממושכת בעצמה בינונית. הנאשם מצוי בהפרעה אובססיבית קומפולסיבית מזה שנים ארוכות, ואין מדובר בטיפוס עברייני או בפסיכופת. צוין רקעו המשפחתי והרפואי המורכב, והרקע לצריכת הסמים לצורך תחושת אושר ותחושתו שהוא כמו המצליחנים, המקובלים, אנשי המסיבות וחיי המין. השימוש והיכולת לספק סמים נתנו לנאשם תחושת השתייכות לקהילה. ד"ר ראפס ציין כי אין לו ספק שבמידה והנאשם יכלא מצבו הנפשי יחמיר חדות, ובמצב דברים שבו רמות הדחק עולות מחמיר גם הסיכון האובדני. צוין כי כעת לא נשקף אצל הנאשם סיכון לעצמו, אך יש להתחשב גם במטען הגנטי המשפחתי (נודע על בעיות נפשיות במשפחה) לבעיות אפקט אשר עלולות להעצים את פוטנציאל הסיכון להחמרות כלשהן. צוין כי הנאשם מטופל תרופתית מזה כ-25 שנה ומצוי במעקב מרפאתי.

7. חוות דעת מומחה נוספת שהוגשה מטעם ההגנה, נערכה על ידי **מר אבנר רוזנגרטן**, המשמש כיום כמנהל המכון למדע פורנזי, ובעברו עבד תקופה ממושכת במחלקה לזיהוי פלילי, במעבדה האנליטית. מר רוזנגרטן חיוה דעתו כי לנוזל GBL יש "ריח קל ולא נעים". מר רוזנגרטן ציין בעדותו כי הוא עצמו הריח את החומר המדובר ויש לו ריח קל ולא נעים, והרחה שכזו אינה מסכנת את הבריאות. צוין כי הריח אינו משתלט על חלל החדר ולכן יש לקרב את בקבוק החומר לאף. מר רוזנגרטן הסכים כי תיאור הריח הינו סובייקטיבי ולא נדרשת מומחיות לשם כך. מר רוזנגרטן אישר בעדותו כי לפי חלק מהספרות המקצועית לנוזל GBL טהור אין ריח, אך לדבריו בכל המקרים שבהם נתקל בחומר זה הוא היה מהול בחומר אחר, ובמקרה שלפנינו זיהה בחומר ריח קל ולא נעים. מר רוזנגרטן לא בדק האם ניתן לזהות את אותו הריח כאשר GBL נמלה במשקה.

8. עדות נוספת, שלישית במספר, נשמעה מפי **מר רמי שוורץ**, המשמש כפסיכולוג קליני, אשר פגש בנאשם לאחר שהאחרון פנה אליו במהלך תקופת מעצרו. הוצג טופס "רישום ביקורים", ביחס לביקורים במועדים 8.10.2018, 15.10.2018 ו-14.1.2019, בחתימת מר שוורץ, שבו נכתב בין היתר כי הנאשם מעיד על עצמו שהוא שרוי בדיכאון מאז ילדותו, ובהתקפי חרדה מאז מעצרו. צוין כי הנאשם מטופל תרופתית, מצב רוחו אינו

יציב, מוצף חרדה וכאב, חושש מהעונש הצפוי לו ומצוי במצוקה. צוין כי הנאשם שבוי בצורך להשיג מעמד מכובד, חשוב ויוקרתי, וכך גרם הדבר לשיבוש דעתו ולפגיעה בעצמו. הנאשם מתמודד עם דיכאון וייאוש, מחשבות אבדניות ומרבה לבכות. צוין כי הנאשם נושא סיפור משפחתי ורפואי קשה ועצוב, שמשפיע עד היום על היחסים המשפחתיים. צוין כי הנאשם מיואש במעצר הבית, מרבה לדבר על רצונו למות, ברקעו מצבים דיכאוניים, אובססיביים וחרדתיים, ומעצרו העצים את תחלואי העבר. הנאשם מסר כי יעדיף למות מאשר לרצות עונשו בכלא. עוד צוין כי הנאשם שופט עצמו לחומרה ומבטא ספק רב שמא לא יצליח לחזור להיות כפי שהיה, עסוק בבושה ובכתם שהוכתם.

מר שוורץ הוסיף בעדותו כי במידה ויגזר על הנאשם עונש של מאסר יהא לדבר השפעה קשה, והזכיר כי הנאשם חש בושה ויתקשה לשאת סיטואציה של כלא, ולא אחת אמר שיעדיף את מותו. לדברי מר שוורץ, אין לראות בנאשם כ"עבריו", אלא כמי שנקלע למצב רגשי מסוים וארעה לו "תאונה". נמסר כי הנאשם לבילי ברגשותיו, והוא חלש לעמוד בפני הכתם והבושה, כך שאת עונשו כבר קיבל. מר שוורץ אישר כי לא היה מודע שלחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעברו, אך מסר כי אין בכך כדי לשנות את התרשמותו שהנאשם אינו "עבריו מועד". מר שוורץ התרשם כי הנאשם מרגיש חרטה על מעשיו וימנע מלשוב עליהם.

9. עד הגנה רביעי, **עו"ד רפי קריסטופף**, סיפר בעדותו כי הוא מטופל של הנאשם בתחום כף הרגל (פודיאטור) למעלה מ-10 שנים. לדבריו, מדובר בהיכרות קרובה שנובעת ממפגשים מדי חודש, לצורך קבלת טיפול הנמשך למעלה משעה, במהלכו הם נוהגים לשוחח ולהכיר זה את זה. עו"ד קריסטופף סיפר כי הזדעזע לשמע מעצרו של הנאשם, והוסיף שהדבר אינו מתאים לאדם שהכיר. לדבריו, ביקר את הנאשם בבית אמו, לאחר שחרורו ממעצר, והתרשם שהנאשם שבר כלי ובמצב נפשי לא פשוט. הנאשם הרבה להתנצל ואמר שהוא אינו מבין הכיצד הגיע למקום הזה ויישא זאת למשך כל חייו.

10. עד הגנה חמישי, **מר שניאור חבקין**, מסר בעדותו שהוא משמש כיום כמנהל אדמיניסטרטיבי של המרכז הירושלמי לבריאות הנפש בירושלים, ומכיר את הנאשם ב-17-18 השנים האחרונות כמטופל וכידיד שלו. מר חבקין מסר כי נהג להיפגש עם הנאשם בתדירות של אחת לחודש לפחות, לקבלת טיפול, ובמהלך המפגשים ביניהם הם גלשו לשיחות עמוקות, אישיות, עליהם ועל משפחותיהם והחיים בכלל. לדבריו, בעת שביקר את הנאשם במהלך שהותו במעצר בבית אמו, הוא נראה כשבר כלי, כזה שלא ראה מימיו, על אף שהוא מורגל בטיפול באחרים. הנאשם היה במצב נפשי קשה, בכה ללא הפסקה ואיים לשים קץ לחייו. מר חבקין סיפר כי הנאשם אמר לו: "מה עשיתי לעצמי ולחיים שלי ואין לו סיבה להמשיך וכל העולם שלי התמוטט". לדברי מר חבקין, עד למעצרו של הנאשם, הוא היה נורמטיבי ותיאר אותו כ"אחד האנשים החביבים, הנחמדים, המטפלים, איש משפחה למופת".

11. עדת הגנה שישית, **גב' שולה ירון**, אמו של הנאשם, אשר סיפרה בהתרגשות על הרגע שבו נודע לה במפתיע על מעצרו של הנאשם. גב' ירון שיתפה שהיא שנים מקבלת טיפולים נגד חרדות ודיכאון והיא חזקה דיו כדי להתמודד עם הכל. גב' ירון מסרה שהנאשם חלה בילדותו בדלקת קשה בקרום המוח, עבר דום לב והחייאה, שלאחריה היה מחוסר הכרה ומונשם במשך עשרה ימים. לאחר מכן, התמודד עם שיתוק בפנים

וברגליים, ונזקק לטיפול תרופתי כדי להשתקם. תרופות אלו גרמו לו להשמנת יתר, וכך הפך למקור לעג בקרב חבריו, וזה מלווה אותו לכל אורך חייו. גב' ירון סיפרה שבעקבות מצבו זה, הם הפכו לקרובים מאד והיא עוודדה אותו להתגבר. לדבריה, בגיל 19 הנאשם שיתף אותה בנטייתו המינית, והיא קיבלה אותו ותמכה בו, בניגוד לאביו. הנאשם התקשה בלימודים, ועל אף זאת למד במכללה מנהל בתי מלון אך לא השלים לימודיו.

גב' ירון סיפרה על התקופה הקשה שחווה הנאשם מאז מעצרו, מצב רוחו ירוד, מרבה לבכות והיא חששה שיפגע בעצמו. גב' ירון הביעה חשש כי המאסר בכלא ישבור את הנאשם לחלוטין. לדבריה, הנאשם אמר לה שביצע את המעשים בהם הורשע על מנת להיות מקובל בקהילה הגאה.

12. ההגנה הגישה, בהסכמת המאשימה, את הראיות הבאות:

(א) בקשת הנאשם להחזרת תפוסים ותגובת הפרקליטות, לפיה אין מניעה להסרת הצווים ושחרור כל חשבונות הבנק התפוסים (סומנה נ/1).

(ב) מכתב מטעם הפרקליטות מיום 18.6.2018 בנוגע לשחרור חשבונות מוקפאים, בהכירה שתהא לנאשם יכולת להוכיח כי נכסיו הושגו ממקורות חוקיים, ולא מרווחי סמים (סומנה נ/2).

(ג) התכתבות בין הנאשם לדניאל אזולאי, במסגרתה הפצירה הנאשם בחברו "קצת להרגיע עם החומרים" ולנקות את גופו מסמים, ולא נעתר לבקשתו לספק לו סמים נוספים (סומנה נ/3).

(ד) הודעה שנגבתה מדניאל אזולאי מיום 30.4.2018, במסגרתה מסר בין היתר כי הוא צורך סמים על בסיס קבוע, ורכש מדי פעם סמים מהנאשם (סומנה נ/4).

(ה) הודעה שנגבתה מהנאשם מיום 30.4.2018, במסגרתה אישר כי רכש את הסמים מסין (סומנה נ/5).

13. הנאשם עצמו נשא דברים באריכות, כשבמרבית הזמן מירר בבכי. הנאשם סיפר כי בשנתיים שקדמו למעצרו, הרגיש את תהליך ההתבגרות כבן לקהילה הגאה בתל אביב, וחש שהוא פחות מעניין ורלוונטי. לדברי הנאשם, מפאת גילו הוא התקשה לצאת למסיבות בשעות מאוחרות והמפגשים הבינאישיים שלו עם גברים הלכו והתמעטו. לצד זאת, סיפר הנאשם שיש לו חיים טובים, עבודה מסודרת עם מטופלים שאוהבים ומעריצים אותו ויש לו משפחה קרובה ומורחבת, ועדיין חש שהוא מאבד את שמחת החיים, בשל קשייו להמשיך להשתלב בחיי

הקהילה הגאה בתל אביב. הנאשם שיתף שהוא מטופל בתרופות פסיכיאטריות מגיל 19-20, וניסיון האובדנות הממשי הראשון שלו ארע במהלך השירות הצבאי. הנאשם סיפר כי הוא מתמודד עם מצבי דיכאון ומחשבות אובדניות במשך כל חייו כמחלה כרונית, בעיקר בעתות שחש מצוקה. הנאשם ביקש להתקרב לאותם אנשים שמחוברים למסיבות בקרב הקהילה, והגיע לתובנה שהמכנה המשותף והמחבר בין כולם זה נושא הסמים. לדבריו עד לגיל 43 כלל לא צריך סמים ולא עישן. הנאשם סיפר כי ניסה בדרכים שונות להשיג סמים, ללא הצלחה, וכך החל לחפש באמצעות האינטרנט אחר דרכים לרכישת החומר שנקרא G. תחילה רכש כמות קטנה דרך האינטרנט, והחומר התקבל באמצעות הדואר. הנאשם מסר כי עם קבלת הסם, הוא בירר עם אחרים היכיד צורכים את החומר כי כלל לא הכירו קודם לכן. הנאשם סיפר בגילוי לב שהשימוש בסם פתח לו את העיניים, נתן לו הרבה כוח שאפשר לו לבלות במסיבות מדי ערב, לקיים יחסי מין והפך אותו לאדם מאושר. עם הזמן, כך לדבריו, אנשים אחרים במקומות שבהם בילה ידעו שיש לו את החומר המדובר, וכך נעשה חשוב ומקובל, כזה שלפתע כולם חפצו בקרבתו, והוא הפך למקובל ורצוי בכל המסיבות הנחשבות "שמושתות על סמים, סקס ומוסיקה". הנאשם הוסיף: "זה משהו שעשה לי טוב, אין לי הרבה זמן ליהנות מזה. זה גרם לי לאושר שלא ידעתי כמותו אף פעם בחיים שלי". הנאשם סיפר כי כל אימת שהסם שרכש נגמר, הוא הזמין כמות קטנה נוספת מסין, עד שאותו ספק הציע לו "עסקה מהשטן", כלשוננו, לרכישת כמות גדולה מהסם על מנת שיקבל מחיר משתלם, אך ישלח בכמויות קטנות, אך בפועל הם שלחו בכמויות גדולות.

הנאשם סיפר כי מכר לאדם אחר מהקהילה שהעריך מהחומר שרכש, וכעבור מס' שבועות הוא התקשר אליו וטען שהוא במצוקה וחייב לקבל כמות גדולה של החומר, כי הוא מרגיש לא טוב. הנאשם מסר שראה את אותו אחר צורך בבת אחת כמות סם בכמות הגדולה פי שלוש מהכמות המקסימלית שבני אדם צורכים. הנאשם סיפר כי סירב לתת לאותו אחר מהחומר, ולכן כשהוזמן אליו הגיע במכוון ללא הסם. הנאשם סיפר כי אותו אחר איים עליו על מנת שיספק לו סם, והוא סירב מפני שלדבריו נראה לא טוב וירד הרבה במשקל. לימים, כך טען הנאשם, הוא נעצר בעקבות הלשנה של אותו אדם. הנאשם ציין כי כיום הוא מבין עד כמה יכל להתדרדר אם לא היה נעצר, ולכן אין לו כעסים בשל מעצרו. הנאשם סיפר כי הוא מכיר בנזקים הבלתי הפיכים לדבריו, שגרם לעצמו ולמשפחתו. הנאשם סיפר כי רק בזכות תמיכתה של משפחתו, ובעיקר מצד אמו, הוא לא פגע בעצמו. הנאשם שיתף על קשייו במהלך תקופת מעצרו, החרדות והפחדים שליוו אותו, תוך חשש שיגלו את נטייתו המינית ויהיה חשוף לפגיעה מצד אחרים.

הנאשם הביע תקווה לשוב לחיים שהיו לו, הכיר בטעותו, וביקש שתיתן לו הזדמנות להמשיך בחייו, ולשלם מחיר סביר על טעותו. הנאשם נתן הסכמתו לבצע עבודות שירות ולתן בדיקות שתן לגילוי שרידי סם ככל שיתבקש.

14. ב"כ הנאשם, עו"ד אלון ארז, טען כי לא ידוע על מקרה בפסיקה, שבו נאשם שהורשע בייבוא סם GBL, ונגזר עליו עונש של מאסר בפועל, אך הודה כי בכל אותם מקרים דובר על כמויות קטנות משמעותית מהכמות אותה יבא הנאשם לארץ (הוצגה פסיקה). נטען כי השוני בכמות אינו מצדיק בנסיבות דנא השתת מאסר בפועל, בהינתן המלצות תסקיר שירות המבחן ועדויות המומחים, והמקרה מתאים לעבודות שירות לתקופה ממושכת, בהתאם להמלצות "וועדת דורנר" (הכוונה ל"וועדה ציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים דין וחשבון", מאוגוסט 2015).

ב"כ הנאשם דחה את טענות התביעה כנגד מצבו הנפשי האמיתי של הנאשם, והוסיף כי מדבריו לבית המשפט ניתן ללמוד כי אין המדובר במניפולטור. נטען כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם המשטרה ופירט את אופן יבוא הסם לישראל. יתר על כן, נמסר כי שני משלוחי סם הגיעו לישראל לאחר שהנאשם כבר נעצר, והוא סיפק לחוקרי המשטרה את פרטי היבוא. נטען כי הנאשם מסר למשטרה פרטים מזהים, כולל כתובת מגורים מדויקת של סוחר סמים תל אביבי כבד והמשטרה לא ביצעה ולו פעולת חקירה אחת בנושא על מנת להגיע לאותו סוחר. נטען כי הוסכם בין הצדדים ששתי מכירות הסם המפורטות בכתב האישום, בוצעו מול אזולאי ויפרח, שהינם חבריו של הנאשם מהקהילה הלה"טבית, ועל רקע זה הסם נמכר להם. הודגש כי הוסכם בין הצדדים שבמקרה אחד, שבו אזולאי היה במצב בריאותי לא טוב, הוא ביקש מהנאשם לספק לו סם תמורת כסף, אך הנאשם סירב. כמו כן ביקש הסנגור לתת משקל משמעותי לנתונים שבבסיס ההסכמות בין הצדדים, שמעבר לקריאה שטחית של העבירות בהן הורשע הנאשם.

נטען כי חקירת הנאשם ארכה 23 ימים בטרם הוגש כתב אישום, וגם לאחר הגשתו נמשכה החקירה במישור הכלכלי, לגבי נכסי הנאשם ומשפחתו. נמסר כי המשטרה תפסה רכוש בשווי מאות אלפי שקלים של הנאשם ומשפחתו, והרכוש שוחרר לבקשתו, משלא עלה בידי המשטרה לייחס לנאשם עבירות מתחום הלבנת הון. מעבר לכך, המשטרה לא ביקשה להכריז על הנאשם כ"סוחר סמים" ולא ביקשה לחלט רכוש נוסף. מכאן נטען כי טענת הפרקליטות שהנאשם ייבא את הסם ארצה למטרת עשיית רווח כספי אינה מבוססת.

ב"כ הנאשם הפנה להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם אינו זקוק לטיפול לגמילה מסמים, ולכן אין לבוא אליו בטענות בנושא הזה. נטען כי על בסיס התסקיר יש מקום לסטות מכל מתחם ענישה בשל שיקולי שיקום, וכי אין הצדקה לכלוא את הנאשם. הודגש כי הנאשם לא פעל ממניעים כלכליים לשם הפקת רווחים, אלא מתוך דפוס חשיבה מעוות, בשל דחייה חברתית שחוזה. נטען כי שירות המבחן קבע שהנאשם סובל מבעיה של דפוס חשיבה מעוות שהינו מעולם הפסיכולוגיה, הרי שהטיפול שהנאשם עבר הינו פסיכולוגי ופסיכיאטרי, כדי להתמודד עם מה שגרם לו לבצע את העבירות. לכן, יש לראות בנאשם כמי שעבר הליך טיפולי ושיקומי, המצדיק סטייה לקולה ממתחם הענישה ההולם. נטען כי הנאשם עדיין זקוק בטיפול ובכוונתו להמשיך במסלול השיקומי ולכן זו סיבה נוספת להימנע משליחתו לכלא, ולהסתפק ב-9 חודשים לריצוי בעבודות שירות. הסנגור הוסיף כי מעבר לשיקולי הטיפול והשיקום והמצב הנפשי של הנאשם, יש לסטות ממתחם הענישה גם משיקולי צדק ורחמים.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם שהה במעצר במשך כחודשיים ימים, ולאחר מכן היה עצור באזוק אלקטרוני תקופה ממושכת. מדובר במעצר ראשון של הנאשם, וכפי שנמסר זו הייתה תקופה טראומטית עבורו.

מכל המקובץ, ב"כ הנאשם טען כי יהיה מתחם הענישה אשר יקבע, המקרה דנא מצדיק סטייה משמעותית מהמתחם, באופן שייגזר על הנאשם ענישה ללא רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח. נטען כי הנאשם יהיה מוכן להירתם לכל הליך טיפולי שייקבע למשך כל תקופה שתיקבע, לצד קנס משמעותי וענישה צופה פני עתיד.

דין ומסקנות

קביעת מתחם הענישה ההולם

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה למעשה העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.2013)).

16. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו אביא בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013)).

17. הנאשם הורשע כאמור בעבירות של יבוא סמים מסוכנים, קשירת קשר ליבוא סמים מסוכנים, החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי וסחר בסמים מסוכנים, במסגרת שני אישומים שנמנו בכתב אישום אחד. סבורני כי המדובר במסכת עבריינית אחת, הכוללת: יבוא, שימוש וסחר בסמים, המתמשכת על פני תקופה מוגדרת, כך שיש לראות את ביצוע כלל העבירות כאירוע מתמשך אחד לצורך קביעת מתחם הענישה. מכאן, אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, בנסיבות ביצועו, ואגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); סע' 40ג(א) ו-40ג(א) לחוק העונשין).

18. **הערכים החברתיים שנפגעו:** עבירות סמים, ובכללן יבוא, שימוש וסחר של סמים מסוכנים, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. בנוסף לכך, יש צורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים והפצתם. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים.

קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים.

ראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 1345/08 ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל
(18.5.2009):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... ידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

וכן דברי כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

...

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012)).

וראו גם דברי כב' השופט א. שהם ברע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015):

"ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010): 'הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים' (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014))."

19. במקרה דנן, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** הינה ממשית. עבירות של ייבוא סם וסחר בסם הינן על-פי הגדרתן ברף גבוה של עבירות הסמים. כמו כן, מדובר בייבוא של כמות סם גדולה מאד מסוג GBL, אף אם אין המדובר בחומר הנמנה מבין הקשים שבסמים המסוכנים. הקלות היחסית שביבוא הסם והפצתו פוגעת רבות בכל אותם ערכים מוגנים המפורטים לעיל. לצד זאת, שוכנעתי כי הנאשם סיפק את הסמים והשתמש בהם אך בנסיבות חברתיות בלבד, ולא לשם בצע כסף.

20. בבחינת **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40(ט) לחוק העונשין), נתתי דעתי לסוג הסם, GBL, לכמות הסם שייבוא ארצה לפי כתב האישום, כ-18 ליטר, למידת אשמו של הנאשם, לו חלק מרכזי ובלעדי במהלך הדברים, לכך שלא נשמעה סיבה המשמשת לזכותו וכי אין הוא קרוב לסייג לאחריות פלילית, חרף מצבו הנפשי הנטען.

ייבוא הסם מסין לישראל דרש תכנון מוקדם ומוקפד, אשר מומש עם הגעת המשלוחים, בכמויות קטנות על מנת שלא יעוררו חשד. לא ניתן להטיל ספק בכוונתו של הנאשם להשיג את הסם המסוכן, אשר סיפר בעצמו כי חיפש באינטרנט דרכים להשגת הסם המבוקש. הנאשם היה מודע לאיסור שבמעשיו ולא בכדי סיפר כי סיכם עם הספק מסין כי על אף שרכש כמות גדולה, הסם יישלח לישראל במנות קטנות. ייבוא הסם היה לשם צריכתו העצמית של הנאשם, במטרה להתגבר על עכבות, להתמודד עם רגשי נחיתות ולסייע לו להרגיש טוב יותר עם עצמו, וכמי שהוא מקובל, נחשק ואטרקטיבי בקרב הקהילה הגאה. הסם הביא להטבה במצבו הנפשי והדיכאון שממנו סובל הנאשם בשל מצבו הרפואי וגרם לו לתחושת אושר שלא חווה קודם לכן, כפי דבריו בבית המשפט. הנאשם אמנם סיפק סמים במסגרת חברתית תמורת כסף לשניים מחבריו, אך שוכנעתי כי הוא לא ייבא את הסם למטרת סחר, או לשם רווח כספי. בבחינת הנזק שנגרם מביצוע העבירות, יש להביא בכלל חשבון את הפגיעה הבריאותית למי שצרך את הסם, וכן את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם לנאשם ולציבור בכללותו ככל שכמות כה גדולה של סם לא הייתה נתפסת על ידי משטרת ישראל. עם זאת, שוכנעתי על בסיס דברי הנאשם והראיות שהוגשו מטעם ההגנה כי השימוש שעשה הנאשם בסם, ואלה שרכשו ממנו את הסם, היה אך לצריכה עצמית במסגרות חברתיות, בעיקר במהלך מסיבות של הקהילה הגאה, להפקת הנאה אישית של התרוממות רוח והעצמת אנרגיות. לא שוכנעתי כי יש בסיס ראיתי איתן לכלול בפוטנציאל הנזק את החשש לביצוע עבירות נוספות, כגון עבירות מין, בדרך של שימוש בסם זה כ"סם אונס". כאמור, לפי כתב האישום, וכפי שעלה מדברי הנאשם, כמו גם מהראיות שהוצגו מטעם ההגנה, עולה כי הנאשם מכר את הסם לשניים שהיו מוכרים לו היטב, והם היו נפגשים באירועים חברתיים, ובמסגרתם צרכו את הסם. הנאשם אף סיפר כי סירב להמשיך לספק סם לאחד מחבריו, משנוכח כי מצבו הבריאותי אינו טוב. לאור זאת, נחה דעתי כי הנאשם אינו "סוחר סמים", ולא בכדי נמנעה המאשימה מלבקש להכריז עליו ככזה, וכי עניינו המרכזי היה בשימוש בחומר שייבא לצריכתו ולצריכת כל מי שחפץ לתת לו, בתמורה או שלא בתמורה. בנוסף לכך, הנאשם החזיק בביתו סמים נוספים מסוגים אחרים בכמות העולה על צרכי שימוש עצמי.

21. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירה שבוצעה מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים מעלה כי על נאשמים הוטלו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה מרתיעה וקנסות. כך למשל:

א. ע"פ 2992/12 **יניב מזרחי נ' מדינת ישראל** (14.8.2012) - התקבל חלקית ערעור של נאשם אשר הורשע בשורה של עבירות: קשירת קשר לביצוע פשע, יבוא סמים מסוכנים (שני מקרים), הספקת סם (ריבוי מקרים), החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והחזקת נשק ותחמושת שלא כדין. על פי הודאת הנאשם הוא ביצע שתי הזמנות דרך האינטרנט של סם מסוכן מסוג GBL, בכמות כוללת של כ-3.5 ליטר ברוטו. לאחר קבלת הסם, הנאשם עשה בו שימוש עצמי וכן סיפק אותו לאחרים, ללא תמורה, במספר מקרים. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון קבע כי העבירה של סחר בסם מסוכן מסוג GBL היא קשה, בין היתר גם בשים לב לכך שבסם זה ניתן לעשות שימוש כ"סם אונס" וכי נוכח חומרת המעשים ראוי על דרך הכלל שמי שמורשע בסחר בסם מסוכן יטופל באמצעים מחמירים, לרבות עונש מאסר בפועל. בסופו של יום, לאחר שקילת נסיבות העניין ביניהן ניהול אורח חיים נורמטיבי של הנאשם, הפנמת הטעות שבמעשיו והתחלת הליך שיקומי, הפחית בית המשפט העליון את העונש ל-**6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, בהתחשב שהנאשם היה במעצר, טרם הרשעתו, במשך 31 ימים.

ב. ע"פ 7714/11 **מדינת ישראל נ' יעקב דילן** (17.5.2012) - התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שגזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (יבוא סם), יבוא סם מסוג GBL (שני מקרים), הספקת סם GBL (ריבוי מקרים), החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם שלח מאנגליה לישראל, באמצעות הדואר, סם מסוכן מסוג GBL בכמות של 150 מ"ל נטו. בהמשך, במספר הזדמנויות סיפק כמויות קטנות של הסם לחברים בביתו ובמועדון. בנוסף, הזמין הנאשם באמצעות רשת האינטרנט, סם מסוכן מסוג GBL בנפח של 1,022 מ"ל, אשר נתפס ע"י אנשי המכס. בחיפוש אצל הנאשם נתפס סם קנבוס במשקל 0.14 גרם נטו. בית המשפט העליון השית על הנאשם **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** (וזאת לאחר שישב 28 ימים במעצר), מאסרים מותנים, צו מבחן וקנס בסך 20,000 ₪.

ג. ע"פ 7026/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.2.2012) - דחה בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של יבוא סמים ומספר עבירות של הספקת סמים. הנאשם ייבא ארצה מהולנד, בשלושה מועדים שונים, סם מסוכן מסוג GBL בנפח כולל של 2.5 ליטר. את הסם הזמין באמצעות רשת האינטרנט, וסיפק אותו למספר אנשים. בית המשפט המחוזי גזר **6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון קבע כי נפיצותו של הסם הנדון וסכנותיו מחייבים ענישה מחמירה, מאחורי סורג ובריא, לתקופה ארוכה, כעונש ההולם, ועל מנת להשיג הרתעה אפקטיבית. ברם, נוכח נסיבות לקולה בעניינו של הנאשם, ובכללן תהליך שיקומי שעבר, אישיותו הרגישה ואופיו הפגיע, מצוקות אישיות ומשפחתיות גיבשו את החשש כי עונש מאסר עלול להיות הרסני עבור הנאשם. מכאן, הערעור נדחה, העונש נותר על כנו, לצד העמדת הנאשם לפיקוח קצין מבחן למשך שנתיים.

ד. ע"פ 7920/12 **מדינת ישראל נ' בן קידר** (30.1.2013) - המדינה נעתרה להמלצת בית המשפט העליון וחזרה בה מערעורה על קולת העונש שגזר בית המשפט המחוזי. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של יבוא סמים (שתי עברות); סחר בסמים (מספר עברות), החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם הזמין מהולנד, באמצעות האינטרנט, שני מכלים בני 5 ליטר של סם מסוכן מסוג GBL. בחיפוש בבית הנאשם נמצא בקבוקון שהכיל 60 מ"ל של GBL, קנבוס במשקל $\frac{1}{2}$ גרם לערך ו- 0.6 גרם מתאמהמפיטאמין. הנאשם מכר מספר בקבוקונים שהכילו 20 מ"ל GBL כל אחד תמורת 200-300 ₪ לבקבוקון. על הנאשם נגזרו **6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות** (כאשר תקופת מעצרו למשך כחודש לא תבוא במניין) ומאסר על תנאי.

ה. ת"פ (מח' ת"א) 60349-11-16 **מדינת ישראל נ' אברומן ואח'** (25.9.2017) - שני נאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (יבוא סם מסוכן) וייבוא סם מסוכן. הנאשמים קשרו קשר לייבא סמים מסוכנים ממספר סוגים מבלגיה, ולמכור אותם בישראל. הנאשמים נעצרו בנתב"ג כשבאמתחתם סמים מסוכנים. בידי הנאשם 1 נתפסו 3 ליטר סם מסוכן מסוג GBL ו-609 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA; בידי הנאשם 2 נתפסו 3 ליטר סם מסוכן מסוג GBL. בית המשפט המחוזי קבע מתחם העונש הולם בגין העבירות שבהן הורשע נאשם 1, ביחס לשני סוגי הסמים יחד, שבין 18 לבין 48 חודשי מאסר בפועל; ואילו מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשע נאשם 2, ביחס לסם מסוג GBL, שבין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, בשל שיקולי שיקום והסכמות שהושגו בין הצדדים, נקבעו העונשים הבאים: נאשם 1 - **12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וחילוט כספים שנתפסו**; נאשם 2 - **6 חודשי מאסר בפועל (ללא כל ניכוי של ימי המעצר) לריצוי בדרך של עבודות שירות**, מאסר על תנאי, צו מבחן וחילוט כספים.

ו. ת"פ (מח' ת"א) 21284-06-13 **מדינת ישראל נ' אלדד דוד** (10.12.2014) - נאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של יבוא סמים (עשרה מקרים), סחר בסם (חמישה מקרים), החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם יבא ארצה מספרד במספר הזדמנויות סמים מסוכנים כדלקמן: GBL בכמות כוללת של כ-1 ליטר; BUTANEDIOL במשקל כולל של 522.13 גרם; מתאמפטמין במשקל של כ-15.4 גרם. בנוסף לכך, בחמישה מועדים שונים, סחר הנאשם בסם מסוג GBL בעבור סך של 350-400 ₪ לבקבוקון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הולם שבין 12 ל-18 חודשי מאסר, אך חרג ממתחם זה בשל שיקולי שיקום, וגזר על הנאשם **6 חודשי מאסר בפועל (ללא כל ניכוי של ימי המעצר) לריצוי בדרך של עבודות שירות** ומאסר על תנאי.

ז. ת"פ 2785-01-11 **מדינת ישראל נ' לורן פלסטר** (16.10.2012) - נאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של יבוא סם מסוכן מסוג GBL(2 מקרים), הספקת סם מסוכן מסוג GBL(2 מקרים), החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (14 יח' LSD), והחזקת סם מסוג קנבוס לצריכה עצמית. הנאשם יבא ארצה בשתי הזדמנויות שונות שני מכלים בנפח של 500 מ"ל ברוטו כל מיכל,

אשר הכילו סם מסוכן מסוג GBL. בנוסף, בשני מועדים סיפקהנאשם לשני אנשים כמויותקטנות מהסם GBL, וקנהחזיק בחדרו מהסם GBLבנפח כולל של 820 מ"ל נטו, 14 יח' LSD וקנבוס במשקל 1 גרם נטו. בית המשפט נתן משקל לשיקולי שיקום וגזר על הנאשם, את העונש הבא: **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**, מאסרים מותנים, צו מבחן וקנס.

ח. ת"פ (מח' ת"א) 8141-01-11 **מדינת ישראל נ' יצחק עמית** (16.1.2012) - נאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סמים. הנאשם קשר קשר לייבא מהולנד ארצה סם מסוכן מסוג GBL בכמות של 1,022 מ"ל. בית המשפט ציין כי ברגיל העונש צריך היה להיות מאסר ממושך, אך בנסיבות העניין, הודאת הנאשם, ההליך הטיפולי-שיקומי שעבר והרקע להתמכרותו לסם, נגזרו על הנאשם **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס.

ט. ת"פ (מח' ת"א) 55133-02-11 **מדינת ישראל נ' דודי גולן גדליהו** (26.5.2011) - נאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם הזמין סם מסוכן מסוג GBL ושיילם תמורתו 15 יורו. מדובר בכמות של 68.2 גרם ברוטו. מספר חודשים לאחר מכן נתפס ברשותו 0.520 ליטר של סם מאותו סוג. הנאשם נדון ל-300 שעות של"צ, מאסרים מותנים וקנס.

י. ת"פ (מח' ת"א) 18742-02-11 **מדינת ישראל נ' מיכאל אברהם טפרסון** (22.6.2011) - נאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם הזמין באינטרנט ורכש באמצעות חברה מהולנד מיכל סם מסוכן מסוג GBL בנפח של 1 ליטר. בנוסף, בחיפוש בדירתו, נמצא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.41 גרם נטו לצריכתו העצמית. הנאשם נדון ל-2 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪.

יא. ת"פ (מח' ת"א) 21954-02-11 **מדינת ישראל נ' חן שרירא** (7.9.2011) - נאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סמים והחזקת נשק שלא כדין. הנאשם, בין היתר, ייבא כמות של 2.5 ליטר ברוטו סם מסוכן מסוג GBL, ונדון לעונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וצו פיקוח למשך שנה.

22. מכל המקובץ, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** למכלול העבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, הינו בין 12 לבין 26 **חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

קביעת העונש המתאים לנאשם

23. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו בהתאם לסעיף 40 לא לחוק העונשין. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מן האמור בתסקיר שירות המבחן, חוות דעת הממונה על עבודות השירות, טיעוני הצדדים לעונש, עבר פלילי, דברי הנאשם לבית המשפט ועוד. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

תסקיר שירות המבחן

24. ביום 22.1.2019 ערך שירות המבחן תסקיר בעניינו של הנאשם, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו המשפחתי של הנאשם, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. צוין כי הנאשם בן 45, רווק, ומזה 13 שנים עובד כפדיקוריסט רפואי באופן עצמאי. הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מזה עשרים שנים, מטופל תרופתית ונמצא במעקב פסיכיאטרי. הנאשם סיפר כי בילדותו חלה בדלקת קרום המוח בעטיה אובחנה אצלו הנמכה קוגניטיבית, אך עם השנים חלה הטבה משמעותית והוא הגיע להישגים לימודיים גבוהים. עם זאת, על רקע מצבו הרפואי ונטייתו המינית ההומוסקסואלית, הוא התמודד לאורך השנים עם דימוי עצמי ירוד, חוויות דחייה חברתיות חוזרות והתקשה לבסס קשר זוגי משמעותי.

נמסר כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות אשר התיישנו, בעבירות של שימוש במסמך מזויף וניסיון לתקיפה סתם.

הנאשם תאר כי נהג לצרוך אלכוהול מדי שבוע בנסיבות חברתיות מאז היותו בן 18, ולא התנסה בסמים עד לגיל 43. הנאשם מסר כי במהלך השנים ניהל אורך חיים "בלייני" במסגרת הקהילה ההומוסקסואלית, ובמהלך בילוייו נחשף והחל לצרוך סמים מסוג קטאמין, GBL, ו-MDMDי שבוע במשך חודשים ספורים, בנסיבות חברתיות כחלק מצרכיו בשייכות, פורקן ומעמד חברתי, וכל זאת עד למעצרו בהליך זה. הנאשם שלל שימוש בסמים מעבר לבילויים חברתיים, שלל תלות בסמים ומסר כי מאז מעצרו הנוכחי פסק מצריכת סמים ואינו חש צורך במעורבות טיפולית בתחום ההתמכרות. צוין כי הנאשם ביצע 3 בדיקות שתן לאיתור סמים במסגרת שירות המבחן, שנמצאו נקיות משרידי סם בשתיים מהן, פרט לשרידי בנזודיאזפינים אותם הסביר על רקע טיפול תרופתי נגד התסמונת הכפייתית והדיכאון בהם לוקה.

בהתייחסותו לרקע לביצוע העבירות מסר הנאשם כי השימוש בסמים ואספקתם לחבריו מהקהילה תמורת תשלום היוו אמצעי לחיזוק מעמדו החברתי וקשריו בקהילה ההומוסקסואלית. הנאשם קיבל אחריות על

מעשיו כמתואר בכתב האישום המתוקן וביטא נכונות לשאת בתוצאותיהם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם טשטש באופן משמעותי את חומרת האישומים המיוחסים לו וכמות הסמים שהזמין, והוא מתקשה להכיר במשמעות והשלכות מעשיו ולזהות את האלטרנטיבות שעמדו בפניו, תוך הדגשת מאפייני הקהילה ההומוסקסואלית ברקע לבחירתו העבריינית.

לצד זאת, צוין כי ניתן להתרשם שהנאשם חש חרטה על מעשיו וער למחירים האישיים, המשפחתיים והתעסוקתיים שמשלם בגינם. הנאשם פנה באופן עצמאי, בעקבות מעצרו, לטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי, והראה נכונות לבחינה עצמית ושינוי דפוסי התמודדותו המכשילים. מדיווח הפסיכולוג המטפל בנאשם, עולה כי הנאשם פנה לטיפול באופן פרטי בחודש ספטמבר 2018. נמסר כי הנאשם משתף פעולה בקשר הטיפולי, מגיע באופן קבוע לפגישות ומביע מוטיבציה מילולית להעמקת התבוננות עצמית בדפוסיו הבעייתיים. צוין כי הנאשם מטופל תרופתית בשל מצב נפשי ירוד ומחשבות אובדניות. נמסר כי הפסיכיאטר העריך שהנאשם ביצע את העבירות על רקע דימוי ובטחון עצמי ירודים ותוך ניסיון לתחושת שייכות וקבלת מעמד בקהילה ההומוסקסואלית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמודד לאורך שנים עם דימוי עצמי נמוך, קשיים חברתיים בולטים והפרעות נפשיות. ניכר כי בשנים האחרונות הוא עסוק בקידום מעמדו החברתי בקרב הקהילה ההומוסקסואלית, וכך מצא בביצוע העבירות דרך מכשילה, בעייתית ושולית להשיגו. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, אשר התרשם כי לצד חולשת כוחותיו של הנאשם ברמה הפיזית והנפשית הוא מוצף רגשית סביב ביצוע העבירות והשלכותיהן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עדיין מתקשה להכיר בחומרת העבירות והשלכותיהן, והוא ממוקד במחירים האישיים שמשלם בגינם. לצד זאת, מדובר באדם אינטליגנטי, השומר על יציבות תעסוקתית ואין אינדיקציה לקיומה של התמכרות משמעותית לסמים במצבו. התקבל הרושם כי ההליך המשפטי היווה אלמנט מרתיע ומטלטל עבור הנאשם. שירות המבחן ציין כי להערכתו המשך קבלת טיפול רגשי ונפשי עשויים לקדם הפחתה מרמת הסיכון הנשקפת במצבו של הנאשם, ובשלב זה לא נדרשת התערבות טיפולית בתחום ההתמכרות.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות והעמדתו בצו מבחן למשך שנה וחצי לצורך המשך מעקב סמכותי אחר ההליכים הטיפולים ואחר מצב שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, תפקודו, מצבו הנפשי וקידום אורח חיים נורמטיבי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

25. ביום 13.5.2019 התקבלה חוות דעת הממונה, אשר מצא את הנאשם מתאים לרצות עבודות שירות. צוין כי

בדיקה לאיתור סם שמסר הנאשם בתאריך 29.4.2019 נמצאה נקייה מסם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

26. לחובת הנאשם יש לציין את חומרת העבירות שביצע, תוצאותיהן הפוטנציאליות ומדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל. עסקינן בחומר מסוכן שתוצאותיו הרסניות, בעיקר ככל שנעשה בו שימוש תדיר בכמויות גדולות. מכאן, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים, בעיקר נוכח הקלות בה מבוצעות העבירות בהן הורשע הנאשם וההשלכות החברתיות הקשות הכרוכות בביצוען. לא אחת נפסק כי בעבירות סמים יש לתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי (ע"פ 5265/95 **מנשה נ' מדינת ישראל** (23.1.1996)).

27. לזכות הנאשם הבאתי בכלל חשבון את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום במסגרת הסדר דיוני, לקיחת האחריות מצדו על מעשיו, שיתוף הפעולה עם המשטרה מעת שנחקר, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן במהלך ההליך המשפטי, הבעת הצער והחרטה והחיסכון הכרוך בכך בזמן שיפוטי. נתתי דעתי למצבו הרפואי והמשפחתי של הנאשם, כפי שעלה מעדי ההגנה, דברי הנאשם עצמו ותסקיר שירות המבחן.

התקבל הרושם כי הנאשם שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, שומר על יציבות תעסוקתית, מצליח בעיסוקו, קשור למשפחתו המורחבת ומנהל חיי חברה תקינים. התרשמתי כי אירועי כתב האישום אינם מאפיינים את אורחות חייו של הנאשם, בהינתן שעד לפני כשנתיים, עת מלאו לנאשם 43, השימוש בסמים היה זר לו. נהיר כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו והכיר בטעותיותיו, לקח אחריות מלאה על המעשים והפגין חרטה כנה.

לציין כי לנאשם עבר פלילי ברקעו, אך לא בעבירות נשוא כתב האישום. הנאשם הורשע בעבר בעבירות של שימוש במסמך מזויף וניסיון לתקיפה סתם. מדובר בעבירות שהתיישנו, ובגין הושתו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי וקנסות.

הנאשם מתמודד כל חייו עם בעיות רפואיות, תחושות דיכאון, רגשי נחיתות, ניכור חברתי, בדידות ומחשבות אבדניות, הגם שמעדויות שנשמעו מטעם מומחים שזימנה ההגנה (ד"ר אבי ראפס ומר רמי שוורץ) לא נשקפת סכנה מידית כי הנאשם יפגע בעצמו או באחרים. הנאשם החל בהליך שיקומי בתחום הרגשי והנפשי, בהינתן שביצוע העבירות היו על רקע אותם רגשי נחיתות ורצונו של הנאשם לקבל הכרה כמקובל ורצונו, בעיקר בקרב הקהילה הגאה. שירות המבחן רואה צורך בהמשך קבלת טיפול רגשי ונפשי, אשר להערכתו עשוי לקדם הפחתה מרמת הסיכון הנשקפת במצבו של הנאשם, ומנגד העריך כי לא נדרשת התערבות טיפולית בתחום ההתמכרותי בשלב זה.

מדברי הנאשם עלה שלתקופת מעצרו הממושכת בהליך זה הייתה השפעה מרתיעה וטראומטית. המומחים מטעם הנאשם חיוו דעתם כי שליחת הנאשם בעת הזו למאסר בפועל במתקן כליאה תביא להתדרדרות

משמעותית ומסוכנת במצבו הנפשי, חלף טיפול ושיקום להם הוא זקוק.

בנסיבות אלו, דומה ששליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח לא תשרת כל תכלית משמעותית, שאינה ניתנת להשגה באמצעות רכיבי ענישה אחרים. נחה דעתי כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי טיפולי רגשי ונפשי, אשר עלול להיקטע ולגרום להידרדרות מחודשת. בהקשר זה יצוין כי הנאשם אף נמצא נקי מסמים. יש אם כן לתן את הדעת לרקע שהביא את הנאשם לבצע אותן עבירות בהן הורשע, היותו אדם הזקוק לתמיכה ומצבו הרגשי והנפשי הירוד, אשר יש בהם כדי להגביר את הסיכון להישנות עבירות דומות או להתדרדרות נוספת במצבו הנפשי ללא טיפול מתאים בעת הזו.

28. הנה כי כן, המקרה דנא הינו דוגמה למתח שבין חומרת העבירות המצדיקות ככלל השתת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, לצד רצונו להשתקם ולפתוח פרק חדש בחייו, הנוטים לכיוון הימנעות מהשתת מאסר בפועל, באופן שיגדע את מאמצי שיקומו.

שוכנעתי כי יש לעודד את הנאשם להמשיך בנתיב השיקומי ולחזק ידיו בדרך חייו החדשה. כולי תקווה כי אם יתמיד הנאשם בדרכו זו, ייתרם לא רק הוא עצמו, אלא גם החברה תצא נשכרת. בנסיבות אלה, הקלה בעונש במקרה דנא, תהווה תמריץ חיובי לנאשם להתמיד בדרך חיים נורמטיבית.

29. בנסיבות אלה, עברו הפלילי הלא מכביד, נסיבות חייו המורכבות, החרטה שהביע, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, התמדתו בהליך השיקומי, הערכה החיובית של שירות המבחן בעניינו, התמדתו במסגרת עבודה מסודרת המלמדת על שאיפותיו לשמר אורח חיים נורמטיבי וחלוף הזמן מביצוע העבירה, מבלי שנודע על פתיחת הליכים נוספים נגדו, מצאתי הצדקה לחרוג אך במעט לקולה ממתחם הענישה ההולם בעניינו, משיקולי שיקומו, מכוח סעיף 40ד לחוק העונשין.

30. לא נעלם מעיני הגמול הנדרש לנאשם, שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו ואת הוקעתם הנדרשת. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצות שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי ראוי להעדיף בעניינו ענישה צופה פני שיקומו, להימנע ממתחת מלוא שורת הדין למולו, ולהשיג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של עונש שיקומי שיתרום לחברה בדרך של עבודות שירות, צו מבחן ממושך, לצד ענישה מרתיעה בדמות מאסר מותנה והתחייבות כספית וענישה כלכלית בדמות קנס משמעותי.

31. יצוין כי במקרים לא מעטים, העוסקים בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ואף בעבירות של סחר בסמים או ייבוא סם בכמויות משמעותיות, הוטלו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות [ראו למשל: ת"פ (מח' מרכז-לוד) 17410-08-13 **מדינת ישראל נ' תום אלקלעי** (30.6.2014) (מאת כב' הנשיא אברהם טל); עפ"ג (מח' מרכז) 4697-06-09 **רגר נ' מדינת ישראל** (12.1.2010); ת"פ (ת"א)

12462-11-14 מדינת ישראל נ' טל זוהר (8.9.2016); ת"פ (אי') 30518-07-11 מדינת ישראל נ' אברהם (12.1.2012); ת"פ (ב"ש) 1072/09 מדינת ישראל נ' סבג (10.2.2010).

32. בעת גזירת הדין, בהינתן מתחם הענישה ההולם אשר נקבע, הבאתי גם בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם החל מיום 25.4.2018 ועד ליום 17.6.2018, לאחריה שוחרר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני עד ליום 4.3.2019, כאשר לאחר מועד זה היה נתון במעצר בית, למעט חלונות יציאה קצובים שאושרו לו. סבורני כי נסיבותיו המיוחדות של הנאשם ותקופת מעצרו הממושכת, מצדיקות להסתפק עתה בעונש מאסר בפועל לפרק זמן שיאפשר את ריצוי בדרך של עבודות שירות, ולשם כך לסטות אך בחודש ימים בלבד מהרף התחתון של מתחם הענישה ההולם שנקבע לעיל. בנסיבות אלה, לא ינזקו ימי מעצרו מתקופת מאסרו, בשל כך שתרוצה בעבודת שירות.

בעניין זה אפנה לפסיקת כב' הנשיא יוסף אלון בעפ"ג 1105-08-13 דנינו ואח' נ' מדינת ישראל (16.9.2013), שם קבע:

"אכן, בנוהג שבעולם כי שעה שבית משפט מטיל עונש מאסר בפועל ינזקו מתקופת המאסר ימים שריצה הנאשם במעצר, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת. נוהג זה איננו כה חד משמעי שעה שבית המשפט בוחר להטיל עונש של מאסר בעבודות שירות. זאת בראש ובראשונה מהטעם שמהותם של עבודות שירות בפועל שונה שוני רב ביותר מעונש מאסר המרוצה מאחורי סורג ובריה ועל כן ההיקש המתבקש בין ימים שריצה נאשם במעצר לבין התקופה שעליו להמשיך ולרצות במאסר, איננו תקף, לפחות לא באותה המידה, ביחס למי שעונשו נגזר לעבודות שירות. אכן, גם עונש מאסר בעבודות שירות עונש מאסר הוא, ברמה המושגית והעקרונית, אולם ברור לכל כי המדובר בשני עונשים שמהותם בפועל שונה עד למאוד זה מזה".

33. בעבירות המבוצעות כנגד תמורה כספית, הרי שהענישה צריכה לכלול גם רכיב כלכלי משמעותי, אשר יהיה בו מענה עונשי הולם למעשה, וזאת על אף שלא שוכנתי כי בצע כסף הוא זה שהניע את הנאשם לבצע את עבירות הסחר, כפי שעמדתי על כך לעיל. הטלת קנס כספי כשלעצמו יש בו רכיב הרתעתי, בכך שיצא המסר כי תוחלת הרווח של נאשמים מהחזקת החומר האסור תהיה נמוכה מתוחלת הקנס הצפוי להם אם יתפסו ויורשעו. לצד זאת, הבאתי בחשבון כי פרנסתו של הנאשם נפגעה מאז מעצרו, וכך ימשך גם במהלך התקופה הקרובה שבה ירצה הנאשם עבודות שירות.

העונש המושת על הנאשם

34. מכל הנתונים, הטעמים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם את העונש הבא:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים (ללא כל ניכוי של ימי המעצר). תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודת שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 13.5.2019. מובהר לנאשם כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי אם יחול בכתובת מגוריו, וכי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח. הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות, יכולה ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

הובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודות השירות הינו בתחנת משטרת לב ת"א, אשר ברח' יעקב דורי תל אביב-יפו. חובה על הנאשם להתייצב ביום 1.7.2019 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז, או בכל מקום אחר בו יידרש.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 7 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. הנאשם מוזהר כי חובה עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, ולפעול על פי הנחיותיו. מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.

ה. קנס בסך 24,000 ₪ או מאסר למשך 90 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.8.2019 ויתר התשלומים מדי 1 לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן התשלומים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

ו. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 35,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת סמים. היה והנאשם לא יחתום על כתב התחייבות בתוך 7 ימים, ייאסר בגין כך למשך 45 ימים.

35. מורה על השמדת הסמים באחריות המאשימה. יתר המוצגים - יושמדו/יחולטו/יושבו לבעליהם, לפי שיקול דעת המאשימה.

36. המזכירות תעביר העתק של גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, במעמד הצדדים.